4 Ιανουαρίου 2021

«Μήδεια» σε σκηνοθεσία Μάρθας Φριντζήλα σε livestreaming από το Εθνικό Θέατρο (Κυρ. 10/1/2021))

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Θέατρο, Κινηματογράφος, Ντοκυμανταίρ, TV και Διαδίκτυο

Το Εθνικό Θέατρο εγκαινιάζει την Ερευνητική Σκηνή διαδικτυακά με την παράσταση της Μήδειας του Ευριπίδη σε σκηνοθεσία Μάρθας Φριντζήλα

Live Streaming: Ευριπίδη «Μήδεια» – Medea’s Son(g)s Κυρ 10.01, 19:00

Η δημιουργία της «Ερευνητικής Σκηνής» έχει ως κύριο στόχο τη θεατρική σπουδή της αρχαίας ελληνικής δραματουργίας μέσα από τη μελέτη των κωδικών της, τη διερεύνηση σύγχρονων τρόπων προσέγγισης και την ανάδειξη των δυναμικών της στη σκηνική πρακτική και το παραστασιακό δημιούργημα. Οι νέες θεατρικές προτάσεις θα φέρουν την εγκυρότητα και την ποιοτική σφραγίδα φωτισμένων σκηνοθετών και προσωπικοτήτων του πνευματικού και καλλιτεχνικού χώρου. Η θεατρική περίοδος του 2021 ανοίγει με την παράσταση της Μήδειας στη νέα μετάφραση της Νικολέττας Φριντζήλα.

Πριν την παράσταση σε σύντομη ομιλία του Καλλιτεχνικού Διευθυντή του Εθνικού Θεάτρου θα ανακοινωθεί η ιδρυτική διακήρυξη της Ερευνητικής Σκηνής.

Μετά την παράσταση θα ακολουθήσει ζωντανά συζήτηση με τους συντελεστές. Οι θεατές θα έχουν τη δυνατότητα να διατυπώσουν σχετικά ερωτήματα μέσω γραπτού ηλεκτρονικού μηνύματος.

Πλασμένη από το πάθος του έρωτα και της εκδίκησης, η Μήδεια –μία από τις πιο αντιφατικές τραγικές ηρωίδες του Ευριπίδη– αποτελεί έναν δυσεπίλυτο «δραματικό γρίφο», καθώς επιζεί της συντριβής της έχοντας διαπράξει το αδιανόητο: τον φόνο των παιδιών της. Πρόσωπο αινιγματικό, πολυδιάστατο, αμφιταλαντεύεται ανάμεσα στα ανθρώπινα μητρικά αισθήματα και τα ηρωικά

προτάγματα της τιμής και της δίκης. Σε ξένο τόπο, προδομένη, αντιμέτωπη με απροσδόκητες διαψεύσεις, η γυναίκα-αρχέτυπο του θηλυκού σθένους, σκοτώνει ό,τι πολυτιμότερο έχει, και γίνεται η ίδια πρωταγωνίστρια του πόνου που επιφέρει η φρικιαστική πράξη της.

Σημείωμα σκηνοθέτη
«Το έργο ξεκινά και όλα είναι τελειωμένα. Η τιμή της εντροπίας που προκάλεσε η απιστία του Ιάσονα έχει αυξηθεί σε τέτοιο βαθμό που η κατάσταση είναι μη αναστρέψιμη. Θα θρηνήσουμε θύματα».

Έτσι θα μπορούσε να ξεκινά το σημείωμα του σκηνοθέτη.

Μελετώ την Μήδεια ήδη τέσσερα χρόνια, θα μπορούσα να ασχολούμαι αποκλειστικά με την Μήδεια όσο ζω κι όμως νιώθω πως δεν έχω να προσθέσω τίποτα. Ό,τι και να γράψω έχει ξαναειπωθεί καλύτερα. Δεν θα πω κάτι καινούργιο. Ίσως αυτό είναι για μένα η Μήδεια: οι ατέλειωτες αναγνώσεις της, οι μεταφράσεις της, οι αναλύσεις, οι ξαναειπωμένες σκέψεις που γεννά, οι κοπιώδεις προσπάθειες σκηνοθετών, ηθοποιών, σκηνογράφων, συνθετών για πάνω από δυόμισι χιλιάδες χρόνια.

Η παράστασή μας έρχεται σαν αντίδωρο στο σπουδαίο δώρο του Ευριπίδη αλλά και σε όσους με αγωνία και δέος προσπάθησαν να συνομιλήσουν με το ποιητικό αριστούργημα. Δεν μπορούμε να πούμε ψέματα πως παρουσιάζουμε μία ακόμα Μήδεια. Στα αυτιά μας αντηχεί η σπαρακτική φωνή της Κάλλας, το παθιασμένο τραγούδισμα της Παξινού. Η μορφή του μεγάλου ιάπωνα ηθοποιού Μικιζίρο Χίρα να στροβιλίζεται τραβώντας από το στόμα αργά τα σωθικά του σε μια κόκκινη κορδέλα, η αρένα του μύθου που έστησε ο Ανατόλι Βασίλιεφ με την Λυδία Κονιόρδου στο κέντρο να κρατά τα νεκρά παιδιά της στο τρίκυκλο, η κατακόκκινη κορμοστασιά της Καριοφυλλιάς Καραμπέτη βαμμένη τα χρώματα του πολέμου, η Λυδία Φωτοπούλου παγιδευμένη λιονταρίνα στην παράσταση του Ανδρέα Βουτσινά, τα σκοτεινά μάτια της επαναστατημένης Μήδειας στην παράσταση του Μίνου Βολανάκη με την Μελίνα Μερκούρη είναι εικόνες που έχουν αφήσει το αποτύπωμά τους. Το χορικό του Έρωτα του Μάνου Χατζιδάκι μάς έχει στοιχειώσει. Η αγέρωχη Μήδεια του μεγάλου Παζολίνι και η αινιγματική παγωμένη Μήδεια του Τρίερ ήταν παρούσες στην διάρκεια των δοκιμών. Στην παράστασή μας θα επιθυμούσαμε να διακρίνονται πίσω απ’ τις φόρμες, τις κινήσεις, να κρύβονται στους ήχους.

Η Μήδεια για μας δεν είναι μόνο το κείμενο. Είναι το κείμενο πάνω απ’ όλα, και ακούγεται χωρίς περικοπές, προσθήκες κι επεμβάσεις. Όμως όλοι όσοι εργαστήκαμε γι’ αυτήν την παράσταση γνωρίζουμε πως τα λόγια αυτά δεν

λέγονται, οι πράξεις δεν δείχνονται. Το έργο αυτό δεν παίζεται.

Η μυστήρια ύπαρξη της δικής μας Μήδειας κατοικεί για πάντα μαζί με τους δυο γιούς της, Φέρητα και Μέρμερο, σε έναν τόπο ανάμεσα στο όνειρο και την πραγματικότητα, σε έναν χώρο μέσα και έξω απ’ αυτή την γυναίκα, την μάνα, την ιέρεια, την μάγισσα, την πρόσφυγα, την ξένη. Εκεί λέει και αέναα θα ξαναλέει την ιστορία της. Οι γιοί της αναπαριστούν τα επεισόδια της ζωής της Μια ορχήστρα παίζει και τραγουδά τα τραγούδια της στην αιωνιότητα. Σ’ αυτό το μυστηριακό τοπίο η Μήδεια δημιουργεί ένα δικό της ηλιακό σύστημα με κέντρο την ίδια ωσάν ένα θραύσμα από ήλιο που θέτει σε τροχιά τα σώματα γύρω της και κατακαίει όποιο πλησιάσει επικίνδυνα κοντά της.

Αν το θέατρο είναι ο καθρέφτης της αληθινής ζωής, το αρχαίο δράμα είναι η αντανάκλαση του απύθμενου βάθους της ανθρώπινης ψυχής. Το αρχαίο δράμα είναι η απόδειξη πως μόνο στο θέατρο μπορείς να δείξεις το βάθος και το εύρος της ύπαρξης. Αναρωτιέμαι συχνά πώς είναι δυνατόν να γράφτηκαν καν αυτά τα κείμενα»

Η απευθείας μετάδοση θα είναι διαθέσιμη στη σελίδα **livestream.n-t.gr** με αγορά ηλεκτρονικού εισιτηρίου (κωδικού πρόσβασης).

Τιμή εισιτηρίου: 8€
Ώρα έναρξης: 19:00

Στη μετάδοση θα υπάρχει η δυνατότητα επιλογής αγγλικών υποτίτλων.

Στη σελίδα του Εθνικού Θεάτρου **www.n-t.gr** και στο **www.ticketservices.gr** είναι διαθέσιμο για ηλεκτρονική αγορά το πρόγραμμα της παράστασης σε ψηφιακή μορφή στο οποίο περιλαμβάνεται και το κείμενο της μετάφρασης του έργου.

Ταυτότητα παράστασης

Μετάφραση: Νικολέττα Φριντζήλα

Σκηνοθεσία: Μάρθα Φριντζήλα

Μουσική: Βασίλης Μαντζούκης
Σκηνικά, κοστούμια: Άγγελος Μέντης

Φωτισμοί: Felice Ross

Σχεδιασμός Βίντεο (videodesign): Παναγιώτης Ανδριανός

Βοηθός σκηνοθεσίας: Θεανώ Μεταξά

Β’ βοηθός σκηνοθέτη: Μαριέλλα Παναγιώτου

Διανομή (με αλφαβητική σειρά):

Ανδρέας Κωνσταντίνου, Θάνος Τοκάκης, Μάρθα Φριντζήλα

Μουσικοί επί σκηνής (αλφαβητικά):

Παναγιώτης Μανουηλίδης, Βασίλης Μαντζούκης, Νίκος Παπαϊωάννου

Φωτογράφος παράστασης: Karol Jarek

Πηγή: in.gr